

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 20/04/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ NIỆM PHẬT”

NÓI RÕ CÁCH ĐỐI TRỊ PHIÊN NÃO (PHẦN SÁU)

Hòa Thượng nói: “**Kinh điển của Phật Giáo Đại Thừa rất cao minh, trên “Kinh Bát Nhã” dạy chúng ta khởi tâm động niệm đều vì Phật pháp, vì chúng sanh**”. Kinh điển Đại Thừa nhắc chúng ta mở rộng tâm lượng để chúng ta đối trị tâm bệnh tham lam, ích kỷ của mình. Nếu chúng ta không mở rộng tâm lượng thì chúng ta không thể rộng độ chúng sanh. “**Vì Phật pháp**” không phải là vì lợi ích của Phật pháp mà “**vì Phật pháp**” nghĩa là vì Phật pháp có thể giúp ích cho chúng sanh nên chúng ta phát dương, quang đại Phật pháp để chúng sanh có cơ hội được độ, được giải thoát.

Phật pháp chân chánh không có ý niệm tranh dành tín đồ với các tôn giáo khác. Mỗi người đều có nhân duyên, phước đức khác nhau. Nếu một người có nhân duyên với Phật thì dù gia đình, dòng tộc của họ không có ai theo Phật thì họ vẫn đến với Phật. Người không có duyên với Phật thì cho dù gia đình, dòng tộc của họ có duyên với Phật thì họ vẫn bỏ Phật pháp. Trên “**Kinh A Di Đà**” nói: “**Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia!**”. Chúng ta phải có thiện căn, phước đức, nhân duyên sâu dày thì chúng ta mới có thể gặp được pháp môn Tịnh Độ.

Phật pháp Đại Thừa dạy chúng ta “**vì Phật pháp**” nghĩa là chúng ta phải dùng Phật pháp để “**tự hành hóa tha**”. “**Tự hành**” là chúng ta tự tu hành, đem sự tu hành của mình để hóa độ chúng sanh, đây là chúng ta gieo duyên Phật pháp với chúng sanh. Trong tên gọi của “**Thích Ca Mâu Ni Phật**”, “**Thích Ca**” là năng nhân nghĩa là từ bi, là yêu thương, bao dung, tha thứ. “**Mâu Ni**” là tịnh mặc, nghĩa là thanh tịnh. Trong tâm thanh tịnh không có “**tự tư tự lợi**”, “**danh vọng lợi dưỡng**”, “**tham, sân, si, mạn**”. Chúng ta làm được những điều này thì chúng sanh sẽ ngưỡng mộ, khi chúng sanh ngưỡng mộ thì chúng ta đã kết được duyên lành với họ. Chúng ta không thể kết duyên lành với chúng sanh vì chúng ta không làm ra được biểu mẫu cho chúng sanh. Phật dạy chúng ta: “**Với người thì phải từ bi, với mình thì phải thanh tịnh**”. Người khác có thanh tịnh hay không đó là việc của họ nhưng chính chúng ta phải thanh tịnh.

Người xưa nói: “**Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định**”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định, nhân duyên đối với Phật pháp cũng như vậy. Phật pháp Đại Thừa dạy chúng ta phải vì Phật pháp, vì tất cả chúng sanh phát tâm rộng lớn, làm tất cả những

việc cần làm để phục vụ chúng sanh. Tôi rất cảm động khi nghe Hòa Thượng nói đến hai từ “*phục vụ*”. Chúng ta “*phục vụ*” thì chúng ta sẽ không yêu cầu điều kiện, không phân biệt.

Các Thầy Cô giáo đang cùng nhau phát tâm mở trường học để áp dụng chuẩn mực của Thánh Hiền dạy các con. Nhiều người cũng đang phát tâm làm những vườn rau sạch tặng mọi người. Những người đã quen việc sẽ đào tạo cho người mới, để công việc được tiếp tục mở rộng. Chúng ta đang gánh vác sứ mạng vô cùng to lớn, chúng ta đang gánh vác sứ mạng làm gương!

Hiện tại, nhiều người trồng rau, hoa quả mang đi bán nhưng chính họ không dám ăn những thứ do mình trồng. Có những người trồng xoài nhưng họ phải đến nhà người khác để xin xoài sạch ăn. Họ xịt, phun rất nhiều thuốc để tạo ra những quả xoài căng mọng, họ không biết là họ đã tạo ra nhân quả rất nghiêm trọng. Mọi người cũng đang tích cực làm dây chuyền để sản xuất đậu sạch để tặng, hôm nay ở Sơn Tây sẽ bắt đầu làm đậu phụ sạch. Chúng ta làm ra chỉ để tặng, không bán. Nhiều người không tin rằng chúng ta thật cho đi mà họ cho rằng chúng ta đang làm hình ảnh. Mùa hè sắp đến, chúng ta sẽ tiếp tục tổ chức các trại hè, các lớp học cho các con. Nếu các con không được dạy, chúng sẽ đi theo bạn bè xấu làm những việc sai trái. Đó là chúng ta tập mở rộng tâm lượng, vì tất cả chúng sanh phục vụ.

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian luôn lo sợ, e ngại rằng họ cho đi thì cơm áo, gạo tiền của họ sẽ hết, đời sống của họ sẽ khó khăn. Đây là suy nghĩ sai lầm! Đó là do chúng ta chấp trước rất nặng vào “cái ta” và “cái của ta”. Người có ý niệm này không phải là người học Phật, họ không hiểu được ý nghĩa chân thật của những lời dạy của Phật*”. Nhiều người không biết được cho đi chính là được. Chúng ta bố thí tiền tài thì chúng ta sẽ có tiền tài. Chúng ta bố thí năng lực thì chúng ta sẽ thông minh, trí tuệ. Chúng ta bố thí vô úy thì chúng ta sẽ khỏe mạnh, sống lâu. Hiện tại, người thế gian đều “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Nhiều người khuyên người khác bố thí nhưng họ thì tiền vào càng nhiều càng tốt.

Mấy hôm nay, tôi tặng rau cho một nhà hàng chay, họ rất ngạc nhiên và mừng đến rơi nước mắt! Họ mừng không phải vì họ được tặng quà mà họ mừng vì thế gian này vẫn còn những người đang âm thầm làm việc tốt. Họ phát tâm làm nhà hàng chay nhưng doanh thu hàng tháng đều lỗ, gần đây họ mới có thể hòa vốn. Họ tưởng rằng họ cô độc, lẻ loi giữa trần gian nhưng giờ đây, họ biết rằng cũng có rất nhiều cũng đang phát tâm vì chúng sanh. Chúng ta đang làm ra tấm gương để người thế gian nhìn vào họ cũng phát tâm. Đây chính là tinh thần của Phật pháp Đại Thừa. Chúng ta chỉ nghĩ đến phục vụ cho người, chúng ta phục vụ cho người chính là chúng ta phục vụ cho chính mình.

Người xưa nói: “*Quân tử vui làm quân tử, tiểu nhân oan ức cũng vui làm tiểu nhân*”. Người giàu sang thì vui làm người giàu sang vì đó là phước của họ. Người nghèo khó

dù có oan ức thì vẫn phải làm người nghèo khó vì họ không biết tạo phước. Người thế gian không hiểu rằng: **“Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước”**. Người không có phước đến ở đất phước thì phước đó cũng tự mất. Hòa Thượng từng nói, chúng ta nhìn thấy làm ông chủ của một ngân hàng rất giàu nên chúng ta cũng muốn làm. Nhưng chúng ta chỉ làm ông chủ ngân hàng đó được vài tháng thì ngân hàng phá sản đó là vì chúng ta không có phước.

Người chân thật học Phật sẽ biết mang vật chất chuyển thành phước báu. Chúng ta dùng sức khỏe của mình để làm ra vật chất rồi chúng ta mang vật chất đó đi tặng cho người. Người có phước thì sẽ ở đất phước. Tôi thúc đẩy mọi người làm rau sạch nên hiện tại, tôi đi đâu cũng có rau sạch để ăn. Người không học Phật thì họ sẽ mang phước báu trong sinh mệnh chuyển thành vật chất. Phước trong sinh mệnh của chúng ta rất ít, chúng ta tiêu hết phước báu trong vận mạng thì chúng ta sẽ giống như người thế gian nói: **“Lộc tận thì nhân vong”**. Phước hết rồi thì người cũng phải chết. Tuổi thọ, sức khỏe, tài vật của chúng ta có được cũng nhờ phước. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta để dành tiền để uống thuốc chính là chúng ta mong có bệnh vậy thì chắc chắn chúng ta sẽ có bệnh!”**. Nếu chúng ta không để dành tiền uống thuốc thì chúng ta sẽ không có bệnh.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Kim Cang” nói rất hay, nếu Bồ Tát có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng tức phi Bồ Tát. Ý nghĩa chân thật của câu nói này là nếu trong ý niệm của chúng ta vẫn còn “cái ta” và “cái của ta” thì chúng ta không phải là học trò của Phật. Chúng ta vẫn “có ta” và “cái của ta” là chúng ta vẫn lưu luyến thế gian này vậy thì chúng ta không thể vãng sanh!”**. Nhiều người cầu vãng sanh nhưng họ không thể vãng sanh nên họ nghi ngờ giáo huấn của Phật. Chương ngại chính ở nơi tâm của chúng ta.

Phật pháp Đại Thừa dạy chúng ta khởi tâm động niệm phải vì Phật pháp, vì tất cả chúng sanh. Chúng ta làm ra tám gương để mọi người thấy Phật pháp chân thật có lợi ích đó chính là chúng ta gieo duyên với chúng sanh. Người học Phật phải phát tâm rộng lớn vì chúng sanh phục vụ, không lo nghĩ chuyện cơm gạo, áo tiền của mình. Chúng ta phục vụ chúng sanh thì chúng ta có phước. Chúng ta có phước thì phước đức trong vận mạng của chúng ta sẽ tự trang trải đầy đủ. Chúng ta thật làm vì chúng sanh thì những nhân duyên cần thiết tự sẽ đến. Chúng ta chưa thật làm nên chúng ta chưa thật có thể nghiệm.

Hòa Thượng vừa nghĩ đến việc xây dựng trung tâm giáo dục **“Đệ Tử Quy”** thì trong vòng một tháng đã có người mang đến số tiền đủ để xây dựng trung tâm đó. Có người hỏi Hòa Thượng, trong cuộc đời tu hành và giáo hóa chúng sanh của Ngài, Ngài có gặp khó khăn gì không. Hòa Thượng nói: **“Tôi không gặp khó khăn, chương ngại gì! Tất cả mọi sự đều là “tâm nghĩ sự thành!”**. Đó là vì tất cả những điều ngài Nghĩ đều là vì

Phật pháp, vì chúng sanh. Ngài muốn xây dựng trung tâm giáo dục “**Đệ Tử Quy**”, xây trường học, mở các lớp đào tạo cũng đều vì chúng sanh.

Một lần Hòa Thượng chỉ đạo mọi người chuẩn bị một lớp đào tạo tăng tài, những người tiếp nối, lớp đào tạo đó dự định sẽ diễn ra trong bốn năm. Khi chuẩn bị xong thì học sinh không thể đến nên lớp học không thể tiến hành. Hòa Thượng nói: “*Tốt rồi! Coi như chúng ta đã làm viên mãn! Chúng ta phát tâm vì chúng sanh, vì Phật pháp, chúng ta đã chuẩn bị đầy đủ nhân lực, tài lực nhưng không có người đến học thì coi như chúng ta cũng đã làm việc này viên mãn, phước báu tràn đầy. Chúng ta không cần tốn thời gian 4 năm mà chúng ta đã làm viên mãn!*”. Điều quan trọng là chúng ta phải phát tâm chân thành vì chúng sanh, vì Phật pháp phục vụ!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!